

89

2.hét

Csütörtök 880-892

A PÜSPÖKI KOLLÉGIUM ÉS FEJE, A RÓMAI PÁPA

880 Amikor Krisztus megalkotta a Tizenkettőt, "kollégiumként, azaz állandó csoportként alkotta meg, és a közülük kiválasztott Pétert állította az élre". [\[403\]](#) "Amint az Úr rendelkezése alapján Szent Péter és a többi apostol egy apostoli kollégiumot alkot, ugyanígy a római Pápa, Péter utóda és a püspökök, az apostolok utódai kapcsolódnak egymáshoz." [\[404\]](#)

881 Az Úr egyedül Simonból, akinek a Péter nevet adta, alkotta meg Egyháza szikláját. Neki adta az Egyház kulcsait; [\[405\]](#) őt az egész nyáj pásztorává tette. [\[406\]](#) "Azt az oldó és kötő hivatalt azonban, amit Péter kapott, a fejével kapcsolatban álló apostolkollégium is megkapta". [\[407\]](#) Ez a pásztori hivatal, mely Péteré és a többi apostolé, az Egyház alapjaihoz tartozik. A római Pápa primátusa alatt a püspökök folytatják.

882 A Pápa, Róma püspöke és Szent Péter utóda "örök és látható principiuma és alapja mind a püspökök, mind a hívők sokasága egységének". [\[408\]](#) "A római Pápának ugyanis hivatalából fakadóan -- mert Krisztus helyettese és az egész Egyház pásztora -- teljes, legfőbb és egyetemes hatalma van az Egyház fölött, melyet mindig szabadon gyakorolhat." [\[409\]](#)

883 "A püspökök kollégiumának vagy testületének csak akkor van tekintélye, ha a római pápával, Péter utódával mint fejével együtt értjük." Ezen föltétellel "hordozó alanya az egész Egyházra kiterjedő legfőbb és teljes hatalomnak, de ezt a hatalmat csak a római pápa beleegyezésével gyakorolhatja". [\[410\]](#)

884 "Az egyetemes zsinaton a püspökök testülete ünnepélyes módon gyakorolja az egész Egyházra szóló hatalmat." [\[411\]](#) "Egyetemes zsinatról csak akkor van szó, ha Péter utóda megerősíti vagy legalább elfogadja." [\[412\]](#)

885 "Ez a kollégium, amennyiben sokakból áll, Isten népének sokféleségét és egyetemességét, amennyiben pedig egy főhöz tartozik, Krisztus nyájának egységét fejezi ki." [\[413\]](#)

886 "Az egyes püspökök viszont az egység látható principiumai és az egység alapjai részegyházaiban." [\[414\]](#) Mint ilyenek "pásztori feladatukat (...) csak Isten népének rájuk bízott része fölött gyakorolják" [\[415\]](#) a papok és a diakonusok

segítségével. Mint a püspöki kollégium tagjai azonban valamennyien részt vesznek az összes egyház gondjában, [\[416\]](#) elsősorban azért, hogy "jól kormányozzák saját egyházukat mint az egyetemes Egyház részét". Így járulnak hozzá "a teljes misztikus test javához, amely egyben a részegyházak teste is". [\[417\]](#) E gondoskodásnak különösen a szegényekre, [\[418\]](#) a hitükért üldözöttekre, valamint a világszerte tevékenykedő misszionáriusokra kell kiterjednie.

887 A szomszédos és egységes kultúrájú részegyházak egyháztartományokat vagy még nagyobb, patriarkátusnak vagy régióknak nevezett egységeket alkotnak. [\[419\]](#) Ezeknek az egységeknek püspökei szinodusokra vagy tartományi zsinatokra gyűlhetnek össze. "Napjainkban a püspöki konferenciák hasonló módon sokféle és hatékony segítséggel járulhatnak hozzá ahhoz, hogy a kollegialitás szelleme kézzelfogható módon megnyilatkozzék." [\[420\]](#)

A TANÍTÁS FELADATA

888 A püspököknek munkatársaikkal, a papokkal együtt "első teendője, hogy Isten evangéliumát mindenkinek hirdessék", [\[421\]](#) ahogy az Úr parancsolta. [\[422\]](#) Ők "a hit hírnökei, akik új tanítványokat vezetnek Krisztushoz;" és az apostoli hit "Krisztus tekintélyével bíró hiteles tanítói". [\[423\]](#)

889 Krisztus, aki az igazság, hogy az Egyházat az apostolok által átadott hit tisztaságában megőrizze, részesíteni akarta a saját tévedhetetlenségében. Isten népe "a hit természetfölötti érzékével fogyatkozhatatlanul ragaszkodik a hithez" az Egyház élő Tanítóhivatalának vezetésével. [\[424\]](#)

890 A Tanítóhivatal küldetése kapcsolódik annak a Szövetségnek végleges jellegével, melyet Isten Krisztusban népével kötött; Istennek oltalmaznia kell népét az eltévelyedésektől és fogyatkozásoktól, és objektív lehetőségét kell biztosítania arra, hogy az igaz hitet tévedések nélkül tudja vallani. Így a Tanítóhivatal pásztori feladata virrasztani afölött, hogy Isten népe megmaradjon a igazságban, amely megszabadít. E szolgálat betöltésére ajándékozta meg Krisztus a Pásztorokat hit és erkölcs dolgaiban a tévedhetetlenség karizmájával. E karizma gyakorlása több módon történhet:

891 "A római Pápa, a püspöki kollégium feje hivatalból rendelkezik a tévedhetetlenséggel, amikor mint az összes Krisztus-hívő legfőbb pásztorja és tanítója, aki megerősíti testvéreit a hitben, hit vagy erkölcs kérdésében végérvényes tételt hirdet ki (...). Az Egyháznak ígért tévedhetetlenség megvan a püspökök testületében is, amikor Péter utódával együtt gyakorolja a legfőbb Tanítóhivalt", főként egyetemes zsinaton. [\[425\]](#) Amikor az Egyház legfőbb Tanítóhivatala segítségével "a hit tárgyául" valamit "mint Istentől kinyilatkoztatott igazságot" [\[426\]](#) és mint Krisztus tanítását előad, a hívőknek "az ilyen határozatokat hívő engedelmséggel kell fogadniuk". [\[427\]](#) E tévedhetetlenség "arra a körre terjed ki, ami az isteni kinyilatkoztatás letéteménye". [\[428\]](#)

892 Az isteni segítséget megkapják az Apostolok utódai is, amikor Péter utódával közösségben tanítanak -- s különösen Róma püspöke, az egész Egyház Pásztora --, amikor anélkül, hogy tévedhetetlen döntésre jutnának és "végleges módon" fejeznék ki magukat, a rendes Tanítóhivatalt gyakorolva olyan tanítást adnak elő, ami hit és erkölcs dolgában a kinyilatkoztatás jobb megértésére vezet. Ehhez a rendes Tanítóhivatalhoz a híveknek "vallásos, odaadó lelkülettel kell ragaszkodniuk", [\[429\]](#) ami jóllehet különbözik a hit beleegyezésétől, azt mégis megerősíti.